

S-uličník

První ročník, č. 6., červen 2019

www.zssulice.cz

- ✎ Ohlédnutí za školními výlety*
- ✎ Za Maory na Nový Zéland*
- ✎ Technologické okénko Davida Maška*
- ✎ Jak jsme prožívali MS v ledním hokeji*
- ✎ Celostátní úspěch literárního talentu Adély Novákové*

Vážení čtenáři,

poslední, předprázdninové číslo letošního školního roku má podtitul „cestovní“. V květnu a červnu totiž cestujeme v přeneseném i reálném slova smyslu. V reportážích vás zveme k ohlédnutí za výjezdem našich žáků do Anglie, za Maory na Nový Zéland, za památkami Unesca do Kutné Hory, za hokejovým mistrovstvím světa, do světa technologií za novým telefonem, i do světa fantazie v povídce Knihy - neknihy (rozhovor s autorkou – Áďou Novákovou – tentokrát nahradil bleskové rozhovory s pedagogy). Přejeme vám, ať vaše prázdninové cesty (nejenom) za sny stojí za to!

Redakční rada: Štěpánka Brabcová, Viky Brhelová, Kateřina Jágrová, Aleš Kocman, Eliška Klenovcová, Eliška Kubalová, Kateřina Kučerová, Jakub Kuchař, David Mašek, Andrea Merglová, Dan Moučka, Adéla Nováková

Úvodní slovo, korekce: Monika Švedová

Externí spolupráce: žáci, zákyně a učitelé ZŠ Sulice

ANGLIE

Cesta se sice občas zdála dlouhá, ale jak jsme uviděli Bílé útesy Doverské, všichni jsme už věděli, že nás konečně vítá Anglie.

Kdy už tam

Když jsme vystoupili z autobusu, naší první zastávkou byl Greenwich park.

Potom jsme prošli po známém mostě Tower Bridge. A nechyběl ani the Tower of London.

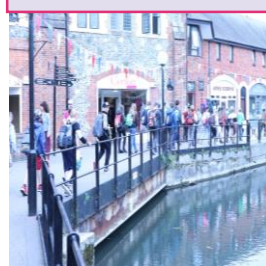

Jeden z úkolů byl udělat vlastní sousoší.

Uááá

Další den jsme navštívili město Salisbury....

..... s nádhernou gotickou katedrálou.

Také jsme viděli pověsné Stonehenge.

„Docela velký kameny.“

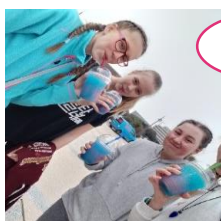

Ten samý den jsme se byli dokonce podívat u moře.

To je

Tam jsme se trochu osvěžili.

Studí

Ve čtvrtek nás oslnil Oxford a hrad.

No a poslední den zase zpátky do Londýna. Úspěšně jsme dorazili zpátky do Sulic a teď už můžeme na Londýn jen v dobrém vzpomínat.

Technologické okénko Davida Maška

Technologie jsou všude kolem nás a pořád se rozvíjejí. Nejvíc řešíme telefony a vždy se čeká, kdo přijde s něčím novým a lepším. Asus představil nový Zenfone 6, který všechny moc překvapil. Ať už tím, že do něj zvládli narvat 5000 mAh, takže nemusíte dva dny nabíjet, anebo skvěle fungujícím systémem. Telefon je také bez jakéhokoli výřezu v displeji. Určitě si říkáte: „A kde je tedy přední foťák?“. Noo...vlastně není. Asus přišel s úžasným řešením - s výklopným zadním fotoaparát!! A právě díky této vychytávce zvládne foťák také sám panoramatickou fotku. Ve fotoaparátu je populární 48MP senzor od SONY a 13MP širokoúhlý fotoaparát se 125ti stupňovým záběrem, nově se přidal i noční režim, který fotí vážně skvěle.

A teď nějaké novější informace. Konec Huawei, jak je známe? Trump zakázal Huawei a dalším osmašedesáti společnostem obchodovat na území USA bez povolení vlády. Jelikož Google vlastní android - operační systém telefonů Huawei - budou muset Huawei i Honor přijít s vlastním operačním systémem. Samozřejmě jim budeme držet palce, aby se nový systém povedl. Apple nevydá Ios 13 na zařízení iPhone 6, 6 plus, ani na starší verze iPhone 5aS a iPADy z roku 2013, z čehož jsem sám dost zklamanej...A jaký vy máte názor na Trumpův zákaz? Je vám také líto, že se nedočkáte IOS 13, stejně jako mně?

Za Maory na Nový Zéland

Kačka Kučerová a Anndy Merglová

Na začátku května jsme měli neobyčejnou příležitost poznat kulturu Nového Zélandu. Do školy k nám přijeli původní obyvatelé této krásné země, Maori. Přiblížili nám jejich kulturu nejen fotografiemi s vyprávěním o této krásné zemi, ale i způsobem oděvu a proslulým tetováním na obličeji.

Maori nás naučili tradiční maorský tanec Haka a vysvětlili nám znaky svých předků - např. co znázorňovalo již zmíněné tetování na obličeji. Mile nás překvapili zapíváním české hymny a ochotně odpovídali na všechny naše dotazy. Na závěr nesmíme zapomenout na fakt, že nás neučili jen Maori, ale na starost si nás vzali i nadějní tanečníci Lukáš a Dave z osmé třídy společně s Adamem Novopackým ze 6.A ☺

Za památkami Unesco do Kutné Hory aneb Sam byl sám

Dan Moučka

Jeden dubnový čtvrtek jsme se vypravili na výlet do Kutné Hory. Pan ředitel nám předtím zadal referáty z dějepisu, které jsme na výletě prezentovali. Nejprve jsme se vypravili do kostnice s ostatky našich předků. V kostnici se nesmí mluvit nahlas, tak jsme se dorozumívali šeptem. Prošli jsme i další místa včetně mučírny. Asi nejzajímavější byla návštěva stříbrných dolů s bohatým programem. Úzké chodby a jámy plné vody nám však byly nepřístupné.

Zastavili jsme se i v Chrámu svaté Barbory. Rozdělili jsme se do skupin, ale náhle jsme si uvědomili, že něco není v pořádku. Chvilku nám trvalo, než jsme zjistili, co nám chybí, a pak nám to došlo. „Kde je Sam?“ A Sam byl sám.....obešel celé náměstí, než nás našel. Nakonec jsme se ve zdraví vrátili zpátky, o ne jeden zážitek bohatší.

Ohlédnutí za MS v ledním hokeji

Aleš Kocman

Máme tu pátek 10. května. Tušíte, čím je tento den významný? No přece Mistrovství světa 2019 v ledním hokeji nám začíná! Čeští hokejisté jsou ve skupině B, naši sousedé Slováci ve skupině A. Letošní MS hostí Slovensko a hlavním maskotem je medvěd Macejko. Česko zahájilo mistrovství výhrou 5:2 nad Švédy. Čekali nás Norové, které jsme porazili 7:2. Třetí den na šampionátu bojujeme se silným Ruskem. Měli jsme obrovskou smůlu a prohráli 3:0. Další zápasy jsme dominovali a porazili Itálii a Rakousko 8:0. Mistrovství ale přineslo i události, nad kterými by vám zůstal rozum stát. Příkladem toho je Slovensko. Slovenští fanoušci pískali při kanadské hymně. Také na led házeli různé věci - např. kelímky, mince apod. A teď k tomu lepšímu.... Našim hráčům Patriku Bartošákovi a Jakubu Voráčkovi se narodily děti, na mistrovství se objevil i Jaromír Jágr, který po zápase s Norskem napsal v kabině na zed' „jedině zlato“. Postup do čtvrtfinále máme jasný, teď si už jen vylepšujeme pořadí v tabulce. Zatím jsme díky skóre druží. V posledním skupinovém zápase porážíme Švýcarsko 5:4. Ve čtvrtfinále nás čekají Němci. Leckdo by si řekl, že to je lehký soupeř, ale Němci taky umí pozlobit. Vyhrájeme 5:1 a jdeme do semifinále. Tak a je to tady, teď se začne lámat chleba. Čeká nás silná Kanada. V zápase máme málo štěstí a neproměňujeme jasné šance. S Kanadou prohrájeme 5:1. Zato Finsko překvapilo silné Rusy a po výhře 1:0 postupuje do finále s Kanadou. Češi zápas o bronz prohrávají po nájezdech 3:2. Bylo vidět, že jsme na ledě nechali všechno. Kluci se o tu placku rvali, ale nestačilo to. Jediné co nám chybělo, bylo opět štěstí. Finsko porazilo 3:1 Kanadu a slaví! My se musíme opět spokojit se 4. místem. Rusko moc velkou euforii z medaile nemělo. Ale já vám na to řeknu jediné: „Tak jsme čtvrtí, no a co“.....

Jak vidí MS v ledním hokeji 2019 Matěj a Samuel ze 4.A

Knihy neknihy

Povídka Adély Novákové, která získala bronz v celostátní talentové literární soutěži.

Ilustrace: Kačka Kučerová

Rok 2018 Pohodlně jsem se usadila na velkém okenním parapetu, hustou dekou jsem se přikryla a odložila hrneček s horkým čajem. Zadívala jsem se na temnou oblohu plnou hvězd a při tlumeném světle lampičky otevřela knížku. Z okna bylo vidět pár stromů - vypadaly tak šťastně a svěže, že jsem se při pohledu na ně musela usmát. To máte tak, čtete a stromy se smějí, protože z jejich dětí, bratrů a sester vznikne něco úžasného, co nám lidem pomůže prožít s hlavními postavami kus nového života. Knihy, jak úchvatná věc. Ale co by se stalo, kdybychom číst přestali?

Rok 2218 „Lolo, vypni už ten počítač!“ ozvalo se z kuchyně. „Vždyť jo,“ odpověděla dcera matce. „Už jsi na něm víc, než dvě hodiny Lolo“. „Jó, mami“ otráveně řekla holčička. Bylo jí teprve šest let, už uměla číst, raději však trávila čas na počítači nebo s jinou elektronikou, podobně jako většina ostatních dětí. Jak léta plynula, na knihovny se pomalu snášel prach, lidé začali zapomínat, co je to příběh a zajímali se spíš o nové profily na facebooku a instagram, než o osudy hrdinů knížek.

Rok 2228 Lola přišla ze školy a jako každý den zapnula počítač. Kolečko se začalo pomaličku otáčet a červené tlačítko se rozsvítilo. Dívka nerada čekala, tak se zadívala na chvíli ven z okna. Jeden dům vedle druhého - jen uprostřed se tyčila veliká lípa, byla suchá a nevydala pěkně. Vadla, stejně jako ostatní stromy. Lola se najednou zamyslela, nezdálo se jí správné jen tak se dívat. Chtěla zjistit, co se děje, proč stromy tak náhle uvadají. Vyšla ven a podívala se zblízka. Vtom zahlédla dívku, asi stejně starou, jako ona. Seděla na lavičce a byla plně zaujata příběhem knihy. Lola jí chvíli pozorovala, a když děvče otočilo na poslední stránku knihy, pozorovatelky si všimlo. Ta na ni jen zaujatě hleděla. „Chceš si ji přečíst?“ zeptala se něžně dívka. Lola ze sebe nevypravila ani slůvko. „Tu knížku“ trvala na svém dívka. „Já už jsem jí dočetla a moc se mi líbila. Je tam moje adresa, až ji dočteš, napiš mi dopis.“ S těmito slovy vtiskla Lole knížku do ruky a odešla. Lola úplně zapomněla, co měla v úmyslu a nezbylo jí nic jiného, než se vrátit domů. Počítač se ani za tu dlouhou dobu nenačetl a tak to Lola přeci jen zkusila s knížkou. K jejímu překvapení ji příběh zaujal, dokonce i bavil. Když se podívala na hodiny, byly dvě nad ráno a jí zbývala poslední kapitola. S poslední stránkou s nadšením usnula. Ráno se opět podívala z okna - lípa byla nádherně zelená, zdálo se, že se i usmívá. Lolu to potěšilo. Nechápala důvod, ale něco jí říkalo, že udělala dobře, když si knihu přečetla. Pak se podívala na adresu, která v knížce nechala ona neznámá dívka. Stálo tam: Polly Smith, Strawberry Street. Lola do dopisu napsala všechno, co měla na srdci a vydala se k poštovní schránce. Když do ní vrazila dívka s mobilním telefonem v ruce, Lola se neuvěřitelně naštvála, co si to dovoluje zírat na ulici do telefonu - snad by jí řekla i něco hrozného, ale v tu chvíli jí napadlo něco úžasného. „Přečti si ji“, řekla jen a podala dívce knihu, kterou měla v batůžku. „Uvnitř je adresa, až ji dočteš, ozvi se té dívce“. Ta chudinka tam ještě pár minut stála, než se vzpamatovala, ale pak odešla a nakonec si i ona knihu se zaujetím přečetla.

Říká se, že od té doby, co kniha koluje mezi lidmi, stromy se smějí, neuvadají a jsou šťastné.

Rok 2318 Zavrtala jsem se pod peřinu a hned se začetla do napínavého příběhu. Stromy v lese, který vidím z okna, jsou tak svěží a nádherné. A já? No, kdo si myslíte, že podal Lole tu vzácnou knihu...

At' žije talent, aneb rozhovor s Adélou Novákovou ze 7.A

Rozhovor vedli: Kuba Kuchař, David Mašek, Kačka Jágrová, Eliška Klenovcová

Ád'o, jak vznikla povídka *Knihy neknihy*, se kterou jsi vyhrála bronz v celostátní soutěži literárních talentů?:

V hodině slohu, při volném tvoření, jsem se rozhodla pro příběh – inspirovala jsem se citátem, který jsem kdysi někde četla: „Kdykoliv čtete knihu, stromy se usmívají, protože je to důkaz, že existuje život po smrti.“

Jak jsi se vlastně dozvěděla, že jsi vyhrála?:

Přišel mi dopis do školy, že jsem mezi nejlepšími. Zrovna jsme měli výtvarnou výchovu, otevřela jsem ho a byla opravdu překvapená. Běžela jsem za paní učitelkou Švedovou a radovaly jsme se obě ☺.

Jak proběhlo slavnostní vyhlášení a co tvoje první pocity?:

Vyhlášení probíhá každý rok na výstavě Svět knihy v Praze. První místo je první místo, ale bronz je také velký úspěch, měla jsem velkou radost.

Prozradíš nám, co jsi vyhrála?:

Jasně – Povídky Karla Čapka, knížku Ptáci v trní, audioknihu Malý muž a velká žena aneb vlak dětství a naděje.

Kdo tě nejvíc v psaní podporuje a motivuje?:

Podporu i inspiraci čerpám v mojí rodině, u kamarádů i v naší škole.

Máš nějakého oblíbeného spisovatele nebo spisovatelku?:

Mám ráda Kai Meyera. Moc se mi líbí jeho smysl pro fantazii při přetváření světa.

Psala jsi povídky už dřív? A máš nějaký nápad na další příběhy?:

Psát zkusím už několik let. A nápadů mám víc, ale neuspořádaných, tak je zatím nechci prozrazovat.

Takže budeš psát dál?:

To bych opravdu ráda. Mě psaní tak nějak naplňuje ☺.

A co bys poradila ostatním, kteří se o psaní chtějí pokusit?:

Já si vždycky říkám, že napíšu příběh tak, aby se líbil hlavně mě a aby byl originální. A určitě se nevzdávat, na úspěch si někdy člověk musí počkat.

